

ECLI	ECLI:NL:RVS:2007:BA0647
Datum uitspraak	14 maart 2007
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 23 februari 2006 heeft appellant de aan [wederpartij] (hierna: de keurmeester) verleende keuringsbevoegdheid voor het uitvoeren van periodieke keuringen van voertuigen tot en met 3500 kilogram met ingang van 3 maart 2006 ingetrokken voor de duur van zes weken.

Volledige tekst

200604810/1.

Datum uitspraak: 14 maart 2007

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/963 en 06/962 van de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht van 12 mei 2006 in het geding tussen:

[wederpartij], wonend te [woonplaats]

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2006 heeft appellant de aan [wederpartij] (hierna: de keurmeester) verleende keuringsbevoegdheid voor het uitvoeren van periodieke keuringen van voertuigen tot en met 3500 kilogram met ingang van 3 maart 2006 ingetrokken voor de duur van zes weken.

Bij besluit van 13 april 2006 heeft appellant het daartegen door de keurmeester gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 12 mei 2006, verzonden op 22 mei 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de keurmeester ingestelde beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing op bezwaar vernietigd en appellant opgedragen om binnen zes weken een nieuw

besluit te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 29 juni 2006, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 18 juli 2006. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij ongedateerde brief, bij de Raad van State ingekomen op 15 augustus 2006, heeft de keurmeester van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 januari 2007, waar appellant, vertegenwoordigd door drs. J. Greidanus, werkzaam bij de Dienst Wegverkeer, en de keurmeester in persoon, bijgestaan door [gemachtigde], zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 87a, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wegenverkeerswet 1994 kan de Dienst Wegverkeer de bevoegdheid voertuigen aan een keuring te onderwerpen intrekken of de daaraan verbonden voorschriften wijzigen indien degene aan wie die bevoegdheid is verleend, in strijd met de regels, bedoeld in artikel 76, derde lid, een voertuig aan een onderzoek onderwerpt.

Ingevolge artikel 53, tweede lid, van de Erkenningsregeling APK wordt, voor zover hier van belang, in het kader van het toezicht op de keurmeester, bedoeld in de artikelen 86 en 86a van de wet, door de Dienst Wegverkeer een systeem van bonus- en strafpunten voor de keurmeester vastgesteld, dat bekend wordt gemaakt in de Staatscourant. Aan de hand van dit systeem kan worden vastgesteld of de bevoegdheid voertuigen aan een keuring te onderwerpen wordt ingetrokken.

Blijkens artikel 5, aanhef en onder b, van de Bekendmaking cusumsysteem Keurmeester APK 2004 (hierna: de Bekendmaking), wordt een procedure tot intrekking van de keuringsbevoegdheid begonnen indien één afzonderlijke cusumbijdrage 9,6 of hoger is.

Met betrekking tot onder meer het opleggen van sancties voert appellant een beleid dat is neergelegd in het zogeheten Toezichtbeleid APK Keurmeester van 1 maart 2000, gewijzigd 10-2001, 2-2003 en 12-2004, (hierna: de Toezichtbeleidsbrief) dat aan elke keurmeester is verstrekt.

In Bijlage 1 van de Toezichtbeleidsbrief staat vermeld dat, voor zover thans van belang, de keuringsbevoegdheid voor de duur van zes weken kan worden ingetrokken bij constatering voor de eerste maal van een cusumbijdrage van 9,6 of hoger.

2.2. De keurmeester heeft op 10 juni 2005 een ter APK-keuring aangeboden personenauto met kenteken [...] als goedgekeurd afgemeld. Naar aanleiding van door een derde belanghebbende ingesteld administratief beroep bij appellant is op 11 januari 2006 een personenauto met hetzelfde kenteken aan een herkeuring onderworpen. Bij deze herkeuring is een aantal gebreken geconstateerd dat een afzonderlijke cusumbijdrage van 16,1 strafpunten vertegenwoordigt. Als gevolg hiervan heeft appellant bij besluit van 23 februari 2006, zoals gehandhaafd in bezwaar, met toepassing van artikel 5, onder b, van de Bekendmaking, de keuringsbevoegdheid voor het verrichten van APK-keuringen van de keurmeester ingetrokken voor de duur van zes weken.

2.3. De voorzieningenrechter heeft vastgesteld dat de opgelegde maatregel gelet op de geconstateerde cusumbijdrage in overeenstemming is met het door appellant gehanteerde beleid welk beleid door de voorzieningenrechter op zich niet onredelijk is geacht. Hij heeft de beslissing op bezwaar van 13 april 2006 desalniettemin vernietigd wegens strijd met artikel

7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had appellant in de bijzondere omstandigheden van dit geval aanleiding moeten zien tot aanpassing van de sanctie dan wel tot afwijking van zijn beleid ter zake. Daartoe heeft de voorzieningenrechter overwogen dat het gelet op de onweersproken goede historie van de keurmeester hoogst onwaarschijnlijk moet worden geacht dat hij de op 11 januari 2006 gekeurde auto met de op die datum geconstateerde gebreken op 10 juni 2005 heeft goedgekeurd en dat het niet aannemelijk voorkomt dat een keurmeester met zo'n goede historie een groot risico wil lopen door een auto in de toestand zoals vastgesteld op 11 januari 2006 goed te keuren. Verder heeft de voorzieningenrechter van belang geacht dat de keurmeester het chassisnummer had dienen te controleren en dat het niet controleren daarvan leidt tot een voorwaardelijke intrekking.

2.4. Appellant betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de keurmeester hetzelfde voertuig heeft gekeurd. Volgens appellant kunnen vermoedens van de keurmeester, te weten het vermoeden dat de kentekenplaten zijn omgewisseld en dat het instellen van administratief beroep tegen de goedkeuring uit economische motieven is ingegeven door de eigenaar van de bewuste personenauto, geen reden zijn om aannemelijk te achten dat de keurmeester een ander voertuig heeft gekeurd. Het feit dat nog nooit bij de keurmeester is voorgekomen dat hij een voertuig heeft gekeurd dat bij een herkeuring een half jaar later de geconstateerde gebreken vertoont, is evenmin een valide argument om tot dat oordeel te komen, aldus appellant. Bovendien heeft de voorzieningenrechter, naar stellen van appellant, ten onrechte geconcludeerd dat appellant van mening is dat de keurmeester bij de keuring het voertuigidentificatienummer van de betreffende personenauto niet of niet adequaat heeft gecontroleerd. Appellant heeft bij de beslissing op bezwaar daarentegen gesteld dat de keurmeester, door het voertuig als APK-goedgekeurd af te melden, te kennen heeft gegeven dat het voertuig aan een volledige APK-keuring, waaronder de identificatie van het voertuig aan de hand van het voertuigidentificatienummer, is onderworpen.

2.5. De Afdeling stelt voorop dat de keurmeester een personenauto met kenteken [...] op 10 juni 2005 als goedgekeurd heeft afgemeld. Op het keuringsformulier zijn het kenteken en het voertuigidentificatienummer handmatig ingevuld. De keurmeester heeft door het plaatsen van zijn handtekening te kennen gegeven dit voertuig te hebben gekeurd en in orde te hebben bevonden. Dit brengt met zich dat de keurmeester voor de juistheid van deze gegevens instond. In de keuringshistorie van de keurmeester en zijn stelling dat hem waarschijnlijk op 10 juni 2005 een andere auto, voorzien van dezelfde kentekenplaten is aangeboden, hoefde appellant geen aanleiding te zien om de keurmeester niet verantwoordelijk te houden voor de goedkeuring van dit voertuig, nu de keurmeester geen enkel bewijs voor die stelling heeft aangedragen. Daarbij is appellant er van uitgegaan - en mocht hij dat ook - dat identificatie van het voertuig aan de hand van het voertuigidentificatienummer heeft plaatsgevonden.

Het betoog van appellant dat de voorzieningenrechter ten onrechte bijzondere omstandigheden heeft aangenomen slaagt, zodat er geen aanleiding was om van het ter zake gehanteerde beleid af te wijken.

De conclusie van het voorgaande is dat de voorzieningenrechter de beslissing op bezwaar ten onrechte heeft vernietigd wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

2.6. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het inleidende beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht van 12 mei 2006, AWB 06/963 en 06/962;

III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. J.A.W. Scholten-Hinlopen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.E.A. Matulewicz, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink w.g. Matulewicz
Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 maart 2007

45-497.